

Giới thiệu Cuối Con Đường!

Truyện Cuối Con Đường của tác giả Cừu Bông là một câu chuyện teen hay. Hứa hẹn không làm bạn đọc thất vọng với những tình huống vô cùng bất ngờ. Mỗi người có một cuộc sống riêng biệt...

Họ là những con người được tạo hóa ban tặng những niềm vui và cả những đau khổ dằng vò... Tất cả chỉ vì một sai lầm trong quá khứ mà từ thiên thần hóa ác quỷ... Con đường họ đi tuy khác nhau nhưng cuối cùng điểm dừng lại chỉ một!!!

Bạn đang đọc truyện *Cuối Con Đường!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1

Oe...oe... oe...

Tiếng trẻ con khóc lớn làm vang vọng cả hành lang bệnh viện phụ sản.

Con à! Nín đi... làm ơn đừng khóc nữa...

Một người phụ nữ tuổi tầm 20 đang cố gắng dỗ dành đứa con chưa đầy 2 tháng tuổi của mình. Chợt đại dĩnh phải tình một đêm với người đàn ông xa lạ mà giờ đây cuộc đời người phụ nữ này lâm vào khốn đốn...

Người phụ nữ đưa mắt nhìn xung quanh. Cả khu hành lang vắng tanh không bóng người, có lẽ giờ này y tá cùng bác sĩ và các bệnh nhân đang nghỉ ngơi vì giờ đã là giữa trưa, trời nóng và nắng nên chẳng ai giám ra ngoài hành lang đầy nắng này đứng.

Oe... oe... oe...

Đầu đó trong một phòng bệnh vang lên tiếng trẻ con khóc. Người phụ nữ bế con mình vừa đi vừa lần mò theo tiếng khóc kia. Chị đứng tần ngần ngoài phòng bệnh một hồi rồi cuối cùng quyết định... đẩy cửa bước vào.

Bên trong một không gian vô cùng yên ắng. Người phụ nữ đưa mắt nhìn quanh, chẳng có ai ngoài đứa bé đang nằm trong nôi kia.

Chị đứng nhìn đứa bé gái kia rồi nhìn lại con mình. Tâm chị khẽ nhói một cái. Liệu chị nên làm việc đó hay không? Chị có nên làm chẳng!? Nếu việc đó chót lọt con chị sẽ có được một gia đình hạnh phúc có cả cha lẫn mẹ... nhưng nếu ý định kia không thành, chị nhất định sẽ bị người ta bắt lúc đó con chị liệu sẽ ra sau..?

Đắn đo phút chốc, chị lại bế đứa bé kia lên rồi đặt con mình nằm lại đó. Trước khi rời đi chỉ kịp nói hai tiếng Tạm Biệt rồi khuất bóng.

Lời tác giả:

Câu truyện này viết theo môtip khá cũ, các bạn đọc có thể bắt gặp ở một số truyện khác. Tuy nhiên đây là truyện do Cừu nghĩ ra nhất định sẽ khác những truyện khác. Mong các bạn ủng hộ. Có gì sai sót mong các bạn bỏ qua!

Bạn đang đọc truyện *Cuối Con Đường!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

Mẹ kiếp... mau đưa tiền cho tao... nhanh đưa tiền cho tao mau

Trong ngôi nhà nọ, một người đàn ông vừa quát mắng vừa không thương tiếc ra tay đánh một người phụ nữ. Người phụ nữ lê lét ở dưới đất đau đớn thầu trời nhưng không một tiếng kêu la. Tay bà vẫn khur khur ôm lấy ít đồng bạc lẻ còn sót lại, số tiền này bà còn phải lo cho con gái bà. Tiền này là để đóng học phí cho con gái bà đi học, ông ta không thể ác độc lấy hết số tiền này được.

Tôi xin ông.. tiền này là để cho Hân Y đi học, ông không thể lấy nó được

Đi học có đào ra tiền cho tao không? Đi học thì được cái tích sự gì không? Giờ mày đưa tiền cho tao, tao đem đi đánh bạc, nếu thắng mày sẽ có gấp đôi

số tiền đó. Lúc đó, mây tha hồ cho nó (ông ta chỉ về phía cô bé đang run cầm cập đứng ở gốc nhà) đi học...

Ông ta một tay giữ lấy người phụ nữ, một tay giựt phắt lấy đồng tiền lẻ tẻ kia.

Không! Ba đừng làm vậy con bé chạy đến, đẩy người đàn ông kia ra.

Ông ta té ra đất, khuôn mặt hầm hầm

Mây... con nhỏ mắt dạy ông ta đứng dậy, bước đến chỗ con bé mà giáng cho nó một cú đánh trời giáng

Con... người phụ nữ mắt ướt lệ bà chạy đến chỗ con mình mà đỡ con bé dậy

Hai mẹ con mây cút khỏi nhà tao ông ta quát lên rồi đi mất.

Người phụ nữ cũng bồng con chạy khỏi ngôi nhà đó.

Bạn đang đọc truyện *Cuối Con Đường!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

8 năm sau...

Đứng trước một ngôi nhà cấp 4 bình thường. Trần Duy mắt nhìn đồng hồ đeo tay, miệng không ngừng lầm bầm.

Con 'sữa chua' chết tiệt, bữa nào cũng bắt mình chờ đợi

Từ trong nhà, Hân Y bước ra với bộ đồng phục trường cấp 3 Tân Thời. Bộ đồng phục màu trắng kết hợp với đỏ trông rất bắt mắt.

Xin lỗi mắt vẫn dán chặt vào cuốn sách toán nâng cao, miệng chỉ thốt ra đúng hai từ.

Trần Duy mặt hầm hầm nhưng cũng chỉ biết câm nín. Ai biểu cậu một mực quan tâm cái con nhỏ vô cảm xúc kia làm chi. Từ năm cấp 2 cậu đã bắt đầu để mắt đến cô bé, luôn làm đủ trò để cô bé chú ý đến mình nhưng điều vô dụng. Hân Y đối với cậu trước sau như một, vô cảm và có phần lạnh lùng.

Lên xe đi, tôi đèo cậu đến trường. Sắp trễ giờ vào lớp rồi

Ai kia nghe cậu nói cũng chỉ thờ ơ đáp cậu bằng cái gật đầu. Rồi leo tuốt lên yên sau của 'con ngựa sắt' của cậu mà yên vị ngồi đó.

Cậu ngày nào cũng đến nhà Hân Y để công lưng trở cô bé đi học để mong cô bé có thể quan tâm đến mình 1 chút. Nhưng 6 năm qua vẫn như 1, không thấy một lần cô bé mỉm cười hay có bất cứ cảm xúc nào.

Cậu là người không-cảm-xúc à!? Trần Duy bực bội găm giữ

Đáp lại tiếng nói của cậu chỉ là một khoảng không gian im ắng lạ thường.

Nè! Tôi đang nói chuyện với cậu đấy Lâm-Hân-Y Giận dữ vì bị bơ (6 năm qua hôm nào trả bị bơ) Trần Duy hét lên gọi cả tên lẫn họ ai kia.

... vẫn là sự im lặng bất tận kia (= _ =)

Trần Duy mệt mỏi không nói thêm lời nào nữa. 6 năm qua, trái tim của cậu luôn hướng về ai đó, nhưng ai đó thì một mực chỉ im lặng không trả lời.

Tình cảm này của cậu đã sớm chớm nở, cũng đã sớm lụi tàn.

Bạn đang đọc truyện *Cuối Con Đường!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 4

Hân Y và Trần Duy cùng đến trường, cả hai mỗi người một ngã mà vào lớp. Ở Tân Thời không có chuyện phân biệt đối xử với học sinh như ở các trường phổ thông khác, nên cuộc sống của Hân Y ở đây có vẻ rất ổn.

Này Y Y cậu đã làm bài tập chưa vậy?

Vừa vào đến lớp, chưa kịp ngồi vô chỗ cô bạn bàn trên đã tất tả chạy đến hỏi Hân Y về chuyện bài vở. Chắc cô bạn này mãi lo chơi game mà quên bài tập đây, hôm nào cũng thế.

Hân Y về chỗ mở balô lấy ra quyển tập rồi đưa cho cô bạn kia, cô bạn rồi rít cảm ơn rồi ba chân bốn cẳng phi thẳng về chỗ chép lấy chép để phần bài hôm nay giáo viên sẽ kiểm tra.

Nè... nè... từ ngoài nhò lớp trưởng Hương Khê chạy vô hét lên ầm ĩ

Cả lớp tò mò ngó lên xem chuyện gì, chỉ duy Hân Y vẫn cắm đầu vào quyển sách toán nâng cao mà giải bài.

Nghe nè mấy má! Nhò lớp trưởng hét lên lần nữa: Lớp mình hôm nay sẽ nhận thêm một học sinh mới.

Vừa nghe xong tin tức mà lớp trưởng thông báo, cả lớp 12a3 bủn xỉn khinh bỉ.

Trời ơi! Chỉ là học sinh mới thôi mà có gì đâu mà làm quá vậy lớp trưởng yêu quý

Mấy đứa bên dưới nhảy cẫng lên chửi Hương Khê. Nghe bị chửi Hương Khê liền vèo một phát biến mất khỏi lớp.

Giờ vào học, cả lớp đứa nào đứa nấy ngóng cổ chờ học sinh mới, nhưng tiếc thay chờ từ tiết 1 đến tận tiết 5 vẫn chẳng thấy bóng dáng ai, ngoài mấy vị giáo viên hắc ám

Ra về, Hân Y một mình đi về nhà. Hôm nay, Trần Duy có việc ở văn phòng đoàn nên không xuống đưa cô về được. Lang thang một mình ở ghế đá công viên, Hân Y lại vô tình thấy một chàng trai. Chàng trai đó có vẻ đang thất tình hay sau ấy, vẻ mặt buồn rầu thảm thương.

Aaaaaaa.... chàng trai đó bỗng hét lên như một tên điên.

Hân Y nhú mồm một cái đang định quay gót đi về nhà thì lại ma xui quỷ khiến ra sau mà đâm sầm vào tên con trai hồi nãy.

A! Hân Y kêu lên một tiếng vì bị té xuống đất, tên đó thấy cô té cũng không có ý muốn đỡ người dậy cứ thế đứng đĩnh đạc lướt qua người cô. Cô tức run cả người, mặt đỏ ửng cả lên vì tức.

Đã làm người khác ngã mà còn không biết xin lỗi Cô bé phía sau nói với theo tên vô lại kia.

(Nhân vật nam chính chính của tui mà bà kêu là vô lại! T-T)

Tự cô đụng vào người tôi, tự cô ngã đâu phải tôi tên vô lại nào đó quay đầu lại mĩa đêu cô một câu

Vô lại mau xin lỗi cô bực tức hét lên

Vô lại!? Cô nghĩ một thằng vô lại sẽ đứng đây xin lỗi cô ư? Mơ mộng! Ai kia nói xong phui mông đi thẳng. Cô ở lại tức anh ách, tên vô lại đáng ghét, hận này cô sẽ ghi nhất định sẽ trả thù tên vô-lại đáng ghét kia.

Ps: cho xin cmt nhận xét đi mấy bạn.

Bạn đang đọc truyện *Cuối Con Đường!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5

Thụy Điển...

Trong ngôi biệt thự xinh lung linh, lộng lẫy, lòng lộn có gia đình nhỏ ba người đang ngồi nói chuyện. Mái ấm nhỏ vẻ bề ngoài nhìn rất hạnh phúc, nhưng thật sự bên trong là cả một nỗi u phiền.

HẢ??? Vừa nghe mẹ mình nói xong sự việc Ái My như người mất hồn mà thốt lên một chữ hả

Mẹ xin lỗi hai con! Chị Oanh mẹ của My và Hạo khuôn mặt buồn bã

18 năm trước...

Lúc đó, chị Oanh chỉ mới 20. Chị xinh lắm, đẹp nhất vùng ấy nhì. Nhưng chị lại là con người quá thực dụng, chị theo bọn bạn xấu mà đua đòi, ăn chơi. Sau đó không lâu lại dính phải tình một đêm với người đàn ông chẳng hề quen biết, cái giá phải trả quá đắt. Mất đi sự trong trắng đời con gái, chị đau đớn khôn cùng. Rồi sau đó lại nghe tin sét đánh bản thân mang thai. Đứa bé đó không hề có tội, nhưng chị lại mang tội quá lớn.

Hạ sinh được con rồi chị lại ác độc bỏ đứa bé đi. Chị đánh cướp cuộc sống của bé con khác. Thay thế thành con gái mình. Chị mong con chị hạnh phúc, chị mong con chị được ba mẹ yêu thương, chị mong rất nhiều. Nhưng chị lại quên mất, con chị hạnh phúc, con chị có ba mẹ thì con người ta sẽ ra sau!? Chị đã quên mất việc đó...

Chị ấy giờ sống sau rồi? Mẹ biết không? Đình Hạo ảo não hỏi

Chị Oanh không đáp lời con trai mình ngay. Chị ưu tư suy nghĩ giây lát rồi mới buồn bã lắc đầu.

Ái My không nói gì một mạch quay về phòng. Trong lòng cô hiện tại đang rối như tơ vò ấy. Từ đâu suốt 16 năm sống trên đời không hề nghe tin mình có chị gái nay lọt ra một người chị chỉ hơn mình có hai tuổi, mà không biết chị ta giờ sống sau? Lỡ đâu là đứa đầu đường xó chợ nào đó, mang về nhà họ Phan này chẳng khác nào làm ô uế thanh danh bao đời nay của Phan gia...

Con chịu giúp mẹ? Vẫn là vườn hoa khi nãy, vẫn phong cảnh đẹp lung linh ấy. Chị Oanh ngờ ngàng nhìn cậu con trai của mình.

Đình Hạo không trả lời mà chỉ gật nhẹ đầu một cái.

Hôm sau... Thụy Sĩ...

Ái My dậm dậm chân khuôn mặt nhăn nhó, Đình Hạo đứng kế bên cũng chỉ biết lắc đầu ngao ngán. Thôi thì cứ để con bé bực tức như vậy, chứ giờ mà khuyên răn nó thì thật đúng là hời hợt.

Mẹ cảm ơn con. Đình Hạo!!! chị Oanh cầm tay con trai nói lời cảm ơn

Đình Hạo lắc đầu tỏ ý không có gì. Sau đó, liền cầm lấy tay em gái và kéo va-li đi một mạch vào cổng soát vé ở sân bay...

Bạn đang đọc truyện *Cuối Con Đường!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6

Tokyo - Nhật Bản

Giữa thủ đô Tokyo, trong một ngôi biệt thự mang phong cách hơi hướng hoàng gia, có cô gái nhỏ đầu đón ôm di ảnh của ba mẹ mình. Bên cạnh là chàng trai mang vẻ đẹp tựa một thiên sứ.

Ngọc! Em đừng đau lòng quá!

Sun... Sun ơi! Ba... Ba mẹ em... Cô gái đau lòng đến nói cũng chẳng thành lời.

Ngày mai, anh sẽ nói với ba mẹ để em cùng về Việt Nam với anh nhé!? Lúc đó chúng ta sẽ tìm Jun! Sun hơi cười khi nhìn vào cô gái đang trong lòng mình. Từ nhỏ Sun luôn mang tình cảm của mình dành hết cho cô gái này. Nhưng cái mà Sun nhận lại không phải là thứ anh mong muốn, tình cảm anh dành cho Hoàng Bảo Ngọc từ trước đến giờ là tình yêu. Nhưng trái tim của Ngọc đã lỡ để người khác đi vào trước khi Sun xuất hiện.

Bảo Ngọc chỉ còn biết gật đầu nghe theo sự sắp xếp của Sun.

Nhà họ Hoàng...

Sun sau khi đỡ dành cho Ngọc ngủ thì mới rời khỏi biệt thự của Hoàng Thị trở về nhà mình. Vừa về nhà đã thấy ba mẹ ngồi sẵn ở ghế sofa.

Ba mẹ... hai người chờ ai sau? Sun thắc mắc hỏi

Chờ con! Bà Ánh nhìn con trai nghiêm giọng nói

Chờ con!? Sun ngạc nhiên hỏi lại

Ông Hùng gật đầu thay câu trả lời, rồi nhanh chóng ra lệnh cho Sun ngồi xuống ghế. Sun có hơi nghi ngờ trước thái độ kỳ lạ của ba mẹ, nhưng cũng chỉ biết lặng thinh làm theo yêu cầu của hai người họ.

Trước khi đi bác Bảo của con đã gửi gắm Bảo Ngọc ở nhà chúng ta... ông Hùng khi thấy con trai đã ngồi yên trên ghế thì mới bắt đầu mở lời

Ồ... điều đó thì sau ạ!? Sun lại tiếp tục thắc mắc

Hãy nghe ba con nói hết bà Ánh nghiêm giọng lần nữa

Vâng!

Và... Bác Bảo cùng bác Ngọc Anh muốn Bảo Ngọc được yên bề gia thất. Người được hai người họ chọn làm con rể là... ông Hùng có vẻ ngập ngừng, ông biết cậu con này của ông yêu thương Bảo Ngọc nhiều ra sao, nhưng đây là ý nguyện cuối cùng của hai người bạn của ông trước khi ra đi, ông không thể làm trái nó được.

Ba nói tiếp đi! Sun nôn nóng muốn biết người được chọn làm con rể của Hoàng Thị là ai.

Người đó... là... anh hai con, Hoàng Khang!!! Bà Ánh xót xa thay cho đứa con trai út của mình.

Người đó... là... anh hai con, Hoàng Khang!!!

Người đó... là... anh hai con, Hoàng Khang!!!

Người đó... là...

Giữa đêm thanh vắng, Sun một mình ngồi ở hồ bơi. Từng lời nói khi chiều của mẹ cứ mãi ám ảnh Sun. Tại sao người được chọn không phải là anh? Tại sao Jun luôn có mọi thứ còn bản thân anh luôn chỉ là cái bóng của anh ta? Là anh em song sinh, nhưng thật sự thì Hoàng Khang luôn có được mọi thứ, từ vẻ ngoài lịch lãm, phong độ, đẹp trai cho đến trí tuệ. Còn Hoàng Đăng Anh luôn chỉ là cái bóng, lúc nào cũng bị thành tích cùng sự vượt trội hơn người của anh trai mình đánh bại. Từ nhỏ Hoàng Khang luôn là No.1 trong mắt mọi người, từ bạn bè cho đến họ hàng điều tâng bốc khen ngợi Hoàng Khang, xem Hoàng Khang như một vĩ nhân sống mà giáo dục con cái mình. Mãi sau này khi Hoàng Khang về Việt Nam, thì mọi người mới bắt đầu chú ý đến Hoàng Đăng Anh. Nhưng họ vẫn chỉ xem Hoàng Khang là số 1, còn Hoàng Đăng Anh cũng chỉ là thay thế.

Ông Hùng và bà Ánh biết rõ sự so sánh kia của mọi người về hai thằng con trai của mình, nhưng họ cũng vẫn làm thinh. Họ muốn xem biểu hiện của hai con để tìm ra người thừa kế của gia tộc họ Hoàng này. Nhưng tiếc thay, 18 năm qua đi, Hoàng Khang và Hoàng Đăng Anh vẫn không ai đá động gì vào việc thừa kế, và Hoàng Khang cũng không vì sự nổi trội của mình mà xem thường em trai. Mọi thứ có được Hoàng Khang luôn cố nhường cho em mình. Nhưng càng lớn Đăng Anh càng rời xa Hoàng Khang. Tình anh em cũng vì thế mà không còn tốt đẹp như xưa.

Nhân vật:

Hoàng Đăng Anh (Sun) em trai song sinh của Hoàng Khang.

Bạn đang đọc truyện *Cuối Con Đường!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7

Lớp 12a3 hôm nay nhộn nhịp bất bình thường. Nhưng đối với Hân Y, dù có ồn ào cỡ nào đi nữa thì nó vẫn là con số 0. Thứ cô bé quan tâm chỉ là mấy công thức toán học khủng khiếp, bởi vậy cô nàng mới trở thành trò ngoan của cô Ly - giáo viên toán lớp này.

Hân Hân! Người kêu Hân Y như vậy chỉ có một người, và người đó là Hương Khê. Dù cả lớp này gọi Hân Y là Y Y hay bất cứ cái tên nào khác thì Hương Khê luôn chỉ gọi cô bé là Hân Hân.

Hương Khê từng nói: cái tên Hân Y này chỉ là một giả dụ điển hình cho hai chữ Hân Hân. Hương Khê giỏi văn, nhưng đôi khi có mấy lời nói làm người khác khó hiểu.

Chuyện gì không, Lớp trưởng? Hân Y điềm tĩnh cất lời hỏi Hương Khê

Cô Ly tìm cậu. À! Cả Trần Duy cũng vậy, cậu sướng nha, hotboys khối 12 bị cậu hóp hòn mất rồi. Hihi... Hương Khê gian tà cười gian rồi biến mất.

Hân Y chỉ nhẹ lắc đầu một cái rồi cũng đi tìm cô Ly.

Vừa vào tới phòng giáo viên, mặt mày Hân Y đã sa sầm, gì đây? Cái tên đang ngồi nói chuyện cùng cô Ly chẳng phải là tên vô duyên, vô lại cô gặp hôm trước sau? Oan gia ngõ hẹp quá rồi, trái đất vừa tròn vừa bé mà.

Hân Y! Em đến rồi à? Vào đây, vào đây cô Ly tươi cười kéo Hân Y ngồi xuống ghế

Tên vô lại nào đó nhìn Hân Y, mắt chăm chăm nhìn con người ta đến nỗi cô Ly phải nhắc nhở những ba lần mới chịu hoàn hồn.

Jun! Con sau mà nhìn học trò của dì giữ vậy? Hay có ý gì với con bé? Cô Ly gian tà nhìn Hoàng Khang

Ồ... Không... không... ai đó đồ mặt xua tay lia lịa

Cô Ly thật ra thì cũng không khó khăn gì với học trò của mình cả, chỉ là bình thường cô hay la mắng một tí, lâu lâu lại phạt học trò với mấy hình phạt không khiến một tạo nên đứa học trò nào ở khối 12 cũng sợ cô như sợ cộp, có khi chúng nó ví von cô còn hơn cả con cộp ý.

Cô ơi! Cô gọi em có gì không? Sau một hồi để đi cháu nhà người ta hàn huyên tâm sự thì Hân Y mới lên tiếng

À... à... cô quên mất. Hân Y đây là học trò mới của lớp em, thầy Bình chủ nhiệm lớp em bận đi công tác rồi nên nhờ cô quản lớp giúp, cô tin tưởng em nên cô mới giao học trò mới này cho em, nên em hãy... nói chung cô Ly sở nguyên một tràng dài ra làm Hoàng Khang đầu óc quay mòng mòng, còn đối với Hân Y, thì quen quá rồi.

Ngày nào lớp 12a3 mà có tiết toán thì 35 phút đầu đã nghe một tràng giáo huấn rồi, 15 phút còn lại mới chịu học bài. Có khi nguyên một tiết chỉ là nghe cô Ly thuyết giáo, bởi vậy trong nguyên khối 12, lớp 12a3 sợ cô nhất.

Di à! Di nói vào trọng tâm đi. Hoàng Khang sau khi hết chịu nổi đã lên tiếng để cái bài ca con cá kia được kết thúc.

Ừ! Nói chung, Hân Y em giúp cô đưa Jun về lớp giúp, nếu được thì em đưa bạn đi tham quan trường giúp cô luôn nhé, cô cảm ơn. À... Tiết toán hôm nay của lớp em và lớp 12a2 được nghỉ, em qua nói giúp cô luôn nhé, giờ thì em và Jun có thể đi được rồi! Cô Ly gật đầu rồi ôm sấp hồ sơ của cô thẳng tiến phòng hiệu trưởng.

Hân Y đưa Hoàng Khang về lớp rồi mới qua lớp của Trần Duy, tìm người. Đi được nửa đường thì bị Hoàng Khang chặn ngang, cô bé im lặng lách người qua một bên mà đi tiếp, Hoàng Khang nhủ mảy mẩy kéo Hân Y lại...

Bạn đang đọc truyện *Cuối Con Đường!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8

Hoàng Khang kéo tay Hân Y lại làm cô bé mất đà mà ngã ục ục xuống đất. Trần Duy đi đến vội vàng đỡ lấy người thương.

Cậu là học sinh mới? Trần Duy nheo mày nhìn Jun

Ừm! Chào cậu tôi là Hoàng Khang, cậu cũng có thể gọi tôi là Jun Hoàng Khang gật đầu đáp lời Trần Duy

Trần Duy cũng đáp Jun bằng cái gật đầu, rồi nhanh lẹ kéo Hân Y đi. Hân Y vừa đi theo Duy vừa nhìn lại phía Jun, khoe môi kéo lên tạo thành một đường cong hoàn hảo, tay phải đưa lên vẫy vẫy kiểu thách thức người khác. Jun điếng người khi nhìn thái độ Hân Y, cái nhếch mép đó có được xem là cười không? Khi Hân Y cười rất đẹp.

Cẩn-tin trường...

Có sau không? Su ngốc! Trước đó là câu hỏi thăm, sau cùng lại là lời trách móc. Nhưng đó không phải là nặng nề gì, chỉ là lời trách yêu, mắng yêu.

Hân Y lắc đầu tỏ vẻ không sau mà đáp Trần Duy. Nhớ lại lúc này, hình như cô đã cười thì phải? Cái cười đó đúng ra người thấy phải là Trần Duy, sau lại thành tên vô lại đáng ghét đó? Không lẽ... tim cô đã rung động với tên đó? Cô lắc đầu không thôi, khó khăn lắm cô mới học được cách chấp nhận, mấy năm qua cô đã cố lắm, giờ mới xác định được mình sẽ thử yêu Duy, như cậu đã yêu thương cô suốt bao nhiêu năm qua. Nhưng lúc này, tại sao lại xảy ra chuyện này? Không sau, chắc đó chỉ là cảm xúc nhất thời, người cô phải đặt tình cảm vào là Trần Duy. Nhân cơ hội này, cô sẽ nói ra mình chấp nhận, nhất định từ từ cô cũng sẽ yêu thương được Trần Duy thôi. Mẹ nói, Trần Duy là người tốt, cô có thể yêu cậu ta. Dù là thử thì cũng phải thử đến cùng, mẹ cũng đã nói nếu như cô không chấp nhận được thì cũng có thể từ bỏ mà, bao nhiêu năm qua, cậu ta đã yêu thương cô, thì chỉ ít giờ đây cô cũng phải trả cậu ta chút gì đó.

Duy! Lần đầu tiên nói chuyện với Trần Duy mà cô phải đắn đo nhiều như thế này.

Chuyện gì sau? Trần Duy vừa cầm cốc capuchino lên đã vội để xuống

Cậu còn yêu tôi không? Hân Y đưa mắt nhìn xuống cốc capuchino đang bốc khói nghi ngút kia

Tất nhiên là còn. Nhưng... có chuyện gì sau? Trong mắt Trần Duy có chút gì đó gọi là ánh sáng đang phát ra

Nếu... tôi nói... tôi chấp nhận làm... bạn gái cậu thì sau? Hân Y cúi mặt lấp lửng nói

Cậu chấp nhận? Trần Duy ngạc nhiên mở to mắt hỏi ngược lại Hân Y

Hân Y gật nhẹ đầu một cái, quay mặt nhìn Duy khẽ nở nụ cười. Nhưng... trong nụ cười đó rất gượng, nó không thật. Duy dù nhận ra nụ cười mà Hân Y dành cho cậu nó gượng gạo lắm, nhưng cậu vẫn chấp nhận. Hân Y giờ chưa có nhiều tình cảm với cậu, nhưng nhất định sau này sẽ có, chỉ cần cậu cố gắng là được.

Jun đứng từ cửa căn-tin nhìn Hân Y và Trần Duy mà khẽ nở nụ cười chưa xót rồi quay đi...

Bạn đang đọc truyện *Cuối Con Đường!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFullNet.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

Hoàng Khang đứng nhìn cây cỏ thụ già trong công viên Hạnh phúc mà trầm ngâm. Cái cây này nghe nói là Cây hẹn ước, chỉ cần thành tâm thì điều ước sẽ được thành hiện thật. Jun hiện tại chỉ có duy nhất một điều ước đó là tìm được Hoàng Bảo Ngọc thật sự, nhưng hình như điều ước này quá khó thì phải? Xa xa nơi Jun đang thần thờ đứng, Hân Y và Trần Duy vui vẻ nắm tay nhau đi tới cây hẹn ước...

Cùng ước nhé!? Trần Duy nắm tay Hân Y chỉ lên ngọn cây

Ừ! Hân Y nhẹ gật đầu

Phía sau đó, Jun nhìn Hân Y chăm chú cứ như muốn nhìn xuyên thấu vào tim gan người kia, Hân Y xoay người xung quanh muốn kiểm tra cái ánh mắt đang nhìn mình, nhưng tìm mãi mà vẫn không thấy người đâu.

Có chuyện gì à? Trần Duy thấy Hân Y cứ mãi ngó nghiêng gì đó nên thắc mắc hỏi

À... không... hay mình đừng ước theo cách này nữa, mình viết điều ước vào giấy rồi chôn xuống gốc cây nhé! Hân Y choàng tay qua vai Duy chỉ xuống gốc cây

Trần Duy vui vẻ gật đầu.

Bóng lưng của Duy và Hân Y vừa khuất đi, Jun liền bước ra hướng thẳng nơi hai mảnh giấy ước nguyện của Duy và Hân Y được chôn mà bước.

- Chỉ cần mãi mãi như thế này thôi!

Đó là điều ước mà Trần Duy đã viết lên giấy, điều đặc biệt là ở cuối còn viết thêm kí hiệu K <3 S.

Hoàng Khang mãi lo nhìn chăm chăm vào mảnh giấy mà quên mất xung quanh đó vẫn có người. Và sau lưng còn có... Hân Y.

Xem trộm điều ước của người khác là không tốt đâu. Giọng nói lạnh lùng đến đáng sợ

Cô... cô... Hoàng Khang quay lại phía sau mà ngạc nhiên đến nói không thành lời. Từ bao giờ Lâm Hân Y đã quay lại, và tại sao anh lại không biết cô ta đã quay lại chứ?

Cô cháu gì ở đây... Hân Y trừng mắt giận dữ giục lại hai mảnh giấy, trong đó có một mảnh đã mở.

Hân Y quay bước rồi đi, trước khi đi còn không quên tặng kèm cho Jun một cú lườm muốn cháy mặt.

Hôm nay là một ngày đầy niềm vui của Duy. Còn với Hân Y và Hoàng Khang là một ngày đầy mệt mỏi.

Mẹ! Hân Y cầm lấy đôi bàn tay gầy gò của người phụ nữ đang nằm trên giường

Con... về rồi... đây à? Đi... chơi vui... không con? Người phụ nữ đó là Lâm Trác Vân, là mẹ của cô. Và cũng là người phụ nữ đầy đau khổ.

Dạ! Cũng vui lắm mẹ... mà mẹ có uống thuốc chưa? Hân Y nhẹ mím cười hỏi bà Vân

Khụ khụ... mẹ... uống rồi... con đừng... đừng lo... bà Vân vừa ho vừa cố trả lời con gái.

Thôi mẹ nghỉ ngơi đi, con đi làm đây. Tạm biệt mẹ!

Giữa ngọn đèn đường trong đêm, Hân Y thần thờ bước từng bước... mẹ cô bệnh càng ngày càng nặng, mà số tiền lo thuốc thang cho mẹ thì càng ngày càng tăng. Với số tiền ít ỏi cô kiếm được nhờ đi làm thêm vào buổi tối thì không đủ lo cho mẹ, với càng không đủ để cô tiếp tục đi học ở Tân Thời. Mớ miệng nói với Trần Duy, người ngoài nhìn vào chẳng khác nào cô đang đào mỏ... bao nhiêu chuyện phải lo... thật khiến cô đau đầu...

Bạn đang đọc truyện *Cuối Con Đường!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.